

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

26 октомври 2016 година *

„Обжалване — Заявка за марка на Европейския съюз — Фигуративна марка, съдържаща словните елементи „bambino“ и „lük“ — Производство по възражение — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, съдържаща словния елемент „bambino“ — Частичен отказ да се регистрира марката — Отмяна на по-ранната марка, на която се основава възражението — Писмо на жалбоподателя, с което уведомява Общия съд за тази отмяна — Отказ на Общия съд да включени писмото в преписката по делото — Липса на мотиви“

По дело C-482/15 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 9 септември 2015 г.,

Westermann Lernspielverlage GmbH, по-рано Westermann Lernspielverlag GmbH, установено в Брауншвайг (Германия), за което се явяват A. Nordemann и M. Maier, Rechtsanwälte,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явява J. Crespo Carrillo, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: M. Berger, председател на състава, A. Borg Barthet и F. Biltgen (докладчик), съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

- 1 С жалбата си Westermann Lernspielverlage GmbH, по-рано Westermann Lernspielverlag GmbH (наричано по-нататък „Westermann“), иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 15 юли 2015 г., Westermann Lernspielverlag/CХВП — Diset (bambinoLÜK) (T-333/13, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2015:490), с което същият отхвърля жалбата му за отмяна на решението на втори апелативния състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 3 април 2013 г. (преписка R 1323/2012-2) относно производство по възражение между Diset SA и Westermann (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

- 2 Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марка на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), в приложимата му в настоящия случай редакция, гласи:

„При възражение на притежателя на по-ранна марка се отказва регистрация на заявената марка:

[...]

б) когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, на която е защитена по-ранната марка; вероятността от объркване включва възможност за свързване с по-ранната марка“.

- 3 Член 65 от същия регламент, озаглавен „Обжалване пред Съда на Европейските общности“, предвижда в параграфи 1—3:

„1. Жалби срещу решенията на апелативните състави могат да се подават пред Съда.

2. Основанията за обжалване могат да бъдат липса на компетентност, нарушение на съществени процедурни изисквания, нарушение на Договора, на настоящия регламент или на всяка правна норма, отнасяща се до тяхното прилагане[,] или злоупотреба с власт.

3. Съдът може както да отмени, така и да измени обжалваното решение“.

- 4 Съгласно член 69, букви в) и г) от Процедурния правилник на Общия съд висящо производство може да се спре:

„[...]

в) по искане на една от главните страни със съгласието на другата главна страна;

г) в други особени случаи, когато това се налага с оглед на изискванията за добро правораздаване“.

- 5 Член 77, озаглавен „Информация относно връчванията“, от Процедурния правилник на Общия съд гласи:

„1. За целите на производството в исковата молба или жалбата се посочва дали начинът на връчване, с който представителят на ищеца или жалбоподателя се съгласява, е връчване по реда на член 57, параграф 4 или връчване по факс.

2. Ако исковата молба или жалбата не отговаря на изискванията по параграф 1, до отстраняване на нередовността всички връчвания на съответната страна за целите на производството се извършват с препоръчана пощенска пратка, адресирана до представителя на страната. В този случай се приема, че връчването е редовно извършено с депозирането на препоръчаната пощенска пратка в пощенската служба в седалището на Общия съд“.

Обстоятелства в основата на спора

- 6 На 5 май 2010 г. Westermann подава заявка за регистрация на марка на Европейския съюз в EUIPO на основание Регламент № 207/2009.
- 7 Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

- 8 Стоките и услугите, за които се иска регистрация, спадат към класове 9, 16 и 28 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година (наричана по-нататък „Ницската спогодба“) и за всеки от тези класове отговарят на следното описание:

- клас 9: „Носители на изображения, звук, звукови изображения и на данни от всякакъв вид (включени в клас 9), по-конкретно видеокасети, записващи дискове, касети за музика, компакт дискове, видеодискове, DVD, Cd-rom, CDI, дискети, по-специално като електронни издателски продукти, предназначени за обучение и преподаване, както и видео игри и компютърни игри, пригодени за използване само с телевизионен приемник, по-специално за обучение и преподаване; софтуер, по-специално предназначен за обучение и преподаване; оборудване за обработка на данни, компютри и друг компютърен хардуер, както и части и принадлежности за тях (включени в клас 9), като всички стоки не са свързани с превозни средства или части за тях от всякакъв вид“,
- клас 16: „Печатни произведения и издателски продукти от всякакъв вид (включени в клас 16), по-специално книги, книжки, папки класъори, специализирани списания, вестници, календари, плакати, листове, транспаранти, фолия, картини, фотографии, индексни карти, географски карти и карти за стена, по-специално предназначен за обучение и преподаване (с изключение на апарати), по-конкретно под формата на печатни произведения, игри, глобуси, черни дъски и апарати за рисуване по черни дъски; фотографии (репродукции и оригинали); плакати; канцеларски принадлежности и пишещи инструменти, по-специално писалки с пълнител, химикалки, моливи и пастели; офисни принадлежности (с изключение на мебели), по-конкретно щемпели, мастилени печати, мастило за печати, приспособления за отваряне на писма, резачки за хартия, подноси за писма, класъори за документи, подложки за ръце, перфоратори, телбод машинки, тетрадки, книговезки телчета и кламери; ваденки, изображения за изтриване, хартиени и пластмасови стикери“,

— клас 28: „Игри, по-конкретно настолни игри, игри на домино, салонни игри, карти за игра, образователни игри и стратегически игри, както традиционни, така и електронни (с изключение на периферни устройства за телевизори); играчки; електронни видео- и компютърни игри, различни от пригодените за използване с телевизионен приемник, по-конкретно предназначени за обучение и преподаване“.

9 Заявката за регистрация на марка на Европейския съюз е публикувана в *Бюлетин на марките на Европейския съюз* № 2010/122 от 6 юли 2010 г.

10 На 14 септември 2010 г. Diset подава възражение съгласно член 41 от Регламент № 207/2009 срещу регистрацията на разглежданата марка за посочените в точка 8 от настоящото решение стоки.

11 Възражението се основава по-специално на следната по-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, регистрирана на 6 юли 2004 г. под номер 3915121 за стоки и услуги от класове 16, 28 и 41 по смисъла на Ницката спогодба:

12 Стоките и услугите, обхванати от по-ранната марка, спадат към класове 16, 28 и 41 и отговарят за всеки от тези класове на следното описание:

— клас 16: „Публикации, списания, книги и приказки за деца“,

— клас 28: „детски строителни блокчета и игри, и играчки, приспособени за образователни цели за най-малките, с изключение на кукли и играчки фигурки“,

— клас 41: „Преподавателски услуги; обучение; развлекателни услуги; спортна и културна дейност“.

13 В подкрепа на възражението е посочено основанието по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

14 На 25 май 2012 г. отделът по споровете на EUIPO уважава частично възражението. Той счита, че е налице вероятност от объркване между конфликтните знаци по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 освен по отношение на посочени в заявката за регистрация на марка на ЕС стоки от клас 16 по смисъла на Ницката спогодба, които отговарят на описанието „канцеларски принадлежности и пишещи инструменти, по-специално писалки с пълнители, химикалки, моливи и пастели; офисни принадлежности (с изключение на мебели), по-конкретно щемпели, мастилени печати, мастило за печати, приспособления за отваряне на писма, резачки за хартия, подноси за писма, класьори за документи, подложки за ръце, перфоратори, телбод машинки, тетрадки, книговезки телчета и кламери; ваденки, изображения за изтриване, хартиени и пластмасови стикери“.

15 На 18 юли 2009 г. Westermann подава жалба пред EUIPO на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 срещу решението на отдела по споровете.

16 Със спорното решение втори апелативния състав на EUIPO уважава частично горепосочената жалба, като допуска регистрацията на разглежданата марка за „софтуер, по-специално предназначен за обучение и преподаване (като всички стоки не са свързани с превозни средства или части за тях от всякакъв вид)“, както и за „оборудване за обработка на данни, компютри и друг компютърен хардуер, както и части и принадлежности за тях (включени в клас 9) (като

всички стоки не са свързани с превозни средства или части за тях от всякакъв вид)“, всички от клас 9 по смисъла на Ницската спогодба, и отхвърля тази жалба по отношение на другите стоки от класове 9, 16 и 28 по смисъла на същата спогодба.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 17 В подкрепа на жалбата си в първоинстанционното производство жалбоподателят се позовава на едно-единствено основание, а именно нарушението на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
- 18 Общият съд отхвърля посоченото основание по същество и поради това отхвърля подадената от Westermann жалба.

Искания на страните пред Съда

- 19 Westermann иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.
- 20 EUIPO иска от Съда да отхвърли настоящата жалба и да осъди Westermann да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 21 Westermann изтъква две основания в подкрепа на жалбата си, а именно съответно нарушение на правото на изслушване и на правото на справедлив съдебен процес, както и нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

По второто основание

Доводи на страните

- 22 С второто си основание, което следва да се разгледа на първо място, Westermann твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото и е изопачил фактите, тъй като при проверката на основателността на извършената от втори апелативен на състав EUIPO преценка в рамките на спорното решение на вероятността от объркване между конфликтните марки е взел предвид по-ранната марка, на която се основава възражението срещу регистрацията на заявената от Westermann марка, въпреки че тази по-ранна марка е отменена и следователно вече не е била в сила към момента на подаването на първоинстанционната му жалба.
- 23 Според Westermann от практиката на Съда, и по-специално от решение от 11 ноември 1997 г., SABEL (C-251/95, EU:C:1997:528, т. 22), следва, че вероятността от объркване трябва да се преценява цялостно, като се вземат предвид всички релевантни за случая фактори, и по-специално цялостното впечатление от посочените марки.
- 24 Westermann счита, че поради това Общият съд е трябвало да върне делото на втори апелативния състав на EUIPO за преценка на възражението въз основа на другите марки на Diset, различни от посочената по-ранна марка.

- 25 Освен това Westermann счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, от една страна, че елементът „bambino“ е доминиращ в конфликтните марки и че елементът „lük“ е незначителен поради второстепенното му място в рамките на комбинираната марка и от друга страна, че фигуративният елемент, представляващ стилизирано дете, е с по-слаб отличителен характер от думата „bambino“ и следователно е незначителен в рамките на комбинираната марка, както и като е заключил, че елемент със слаб отличителен характер може да представлява доминиращ елемент в рамките на комбинираната марка, да доведе до незначителност на други елементи на марката и до сходство на знаците, а оттам и до вероятност от объркване.
- 26 Според EUIPO второто основание трябва да бъде отхвърлено.

Съображения на Съда

- 27 Важно е най-напред да се припомни постоянната практика на Съда, че съгласно член 65, параграф 2 от Регламент № 207/2009 Общият съд може да отмени или измени решението на апелативния състав на EUIPO само поради „липса на компетентност, нарушение на съществени процедурни изисквания, нарушение на Договора, на [същия] регламент или на всяка правна норма, отнасяща се до тяхното прилагане или злоупотреба с власт“. Следователно Общият съд може да отмени или измени решението, предмет на жалбата, само ако към момента, в който е прието, същото е опорочено от едно от тези основания за отмяна или изменение. За сметка на това Общият съд не може да отмени или измени посоченото решение по причини, възникнали след неговото постановяване (вж. решения от 11 май 2006 г., Sunrider/CXВП, C-416/04 P, EU:C:2006:310, т. 54 и 55, от 13 март 2007 г., CXВП/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, т. 52 и 53, както и определение от 30 юни 2010 г., Royal Appliance International/CXВП, C-448/09 P, непубликувано, EU:C:2010:384, т. 43 и 44).
- 28 По този начин Съдът е приел и че бъдещо решение на национална юрисдикция относно отмяната на по-ранната марка, на която се основава възражението, не може да бъде взето предвид от Общия съд при контрола му за законосъобразност на решението на апелативния състав на EUIPO (вж. в този смисъл решения от 11 май 2006 г., Sunrider/CXВП, C-416/04 P, EU:C:2006:310, т. 55, от 13 март 2007 г., CXВП/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, т. 53, както и определение от 30 юни 2010 г., Royal Appliance International/CXВП, C-448/09 P, непубликувано, EU:C:2010:384, т. 45).
- 29 Освен това Съдът вече е постановил, че отмяната на по-ранната марка след подаването на жалбата пред Общия съд не лишава решението на апелативния състав на EUIPO нито от предмет, нито от действие. Следователно направената в това решение преценка, че е налице вероятност от объркване между конфликтните марки, е продължавала да бъде в сила към момента на произнасянето на решението на Общия съд (определение от 8 май 2013 г., Cadila Healthcare/CXВП, C-268/12 P, непубликувано, EU:C:2013:296, т. 31—34).
- 30 С оглед на тези съображения и доколкото в настоящия случай датата на отмяната на по-ранната марка, на която се основава възражението срещу регистрацията на заявената от Westermann марка, а именно 13 юни 2013 г., е последваща спрямо спорното решение, прието на 3 април 2013 г., следва да се констатира, че в рамките на контрола му за законосъобразност на спорното решение Общият съд не е бил длъжен да вземе предвид решението на EUIPO, обявяващо тази отмяна.
- 31 Следва да се добави, че съгласно член 55, параграф 1 от Регламент № 207/2009 в случай на отмяна на марка на ЕС се счита, че тя не е имала действието, предвидено в този регламент, считано от датата на подаване на искането за отмяна.

- 32 Ако се приеме, че Общият съд е длъжен да вземе предвид решение на EUIPO за обявяване на отмяна на по-ранната марка, на която се основава възражението, въпреки че датата на отмяната е последваща спрямо тази на приемането на решението на апелативния състав на EUIPO, с което възражението се уважава по същество, това ще противоречи на цитираната в точка 27 от настоящото решение постоянна практика на Съда, съгласно която Общият съд не може да отмени или измени такова решение по причини, възникнали след неговото постановяване.
- 33 С оглед на изложените по-горе съображения трябва да се констатира, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото при проверката на основателността на направената от втори апелативен състав на EUIPO в спорното решение преценка на вероятността от объркване между конфликтните марки, тъй като към датата на приемането на това решение по-ранната марка, на която се основава възражението срещу регистрацията на заявената от Westermann марка, е произвеждала действието, предвидено в Регламент № 207/2009.
- 34 Ето защо изтъкнатият от Westermann довод в това отношение трябва да се отхвърли като неоснователен.
- 35 В допълнение към това следва да се припомни, че съгласно член 256, параграф 1 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването се ограничава само до правни въпроси. Единствено Общият съд е компетентен да установява относимите факти, както и да преценява доказателствата. Следователно, освен в случай на изопачаването им, установяването на тези факти и преценката на тези доказателства не представляват правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (вж. решение от 11 май 2006 г., Sunrider/СХВП, C-416/04 P, EU:C:2006:310, т. 49 и цитираната съдебна практика, както и определение от 4 юни 2015 г., Junited Autoglas Deutschland/СХВП, C-579/14 P, непубликувано, EU:C:2015:374, т. 25 и цитираната съдебна практика).
- 36 Освен това подобно изопачаване трябва ясно да личи от материалите по делото, без да е необходимо да се прави нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата (вж. в този смисъл решение от 2 септември 2010 г., Calvin Klein Trademark Trust/СХВП, C-254/09 P, EU:C:2010:488 т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 37 При тези условия следва да се отбележи, че доводите на Westermann относно преценката от страна на Общия съд на сходството между конфликтните знаци, и по-специално между елементите „bambino“, „lük“ и фигуративния елемент, представляващ стилизирано дете, са недопустими, тъй като с тези доводи, представени като твърдение за грешка при прилагане на правото, всъщност се цели оспорване, без позоваване на изопачаване, на самата преценка на Общия съд на тези фактически обстоятелства, която не се обхваща от контрола на Съда в рамките на производство по обжалване.
- 38 Ето защо второто основание трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

По първото основание

Доводи на страните

- 39 В рамките на първото си основание Westermann упреква Общия съд, че е отказал да включи в преписката по настоящото дело писмо от 12 юни 2015 г., с което то уведомява последния за решението на втори апелативен състав на EUIPO от 22 май 2015 г. (преписка R 2209/2014-2),

обявяващо отмяната на по-ранната марка, на която се основава възражението, с обратно действие, считано от 13 юни 2013 г., с мотива, че този документ не е предвиден от Процедурния правилник на Общия съд.

- 40 Westermann счита, че като не е взел предвид посоченото писмо и като не е посочил в обжалваното съдебно решение обстоятелството, че по-ранната марка, на която се основава възражението, вече не съществува към момента на постановяване на посоченото съдебно решение, Общият съд му е попречил да представи релевантно доказателство и следователно е нарушил правото му да бъде изслушано, както и правото му на справедлив съдебен процес.
- 41 В писмената си реплика Westermann добавя, че спорното решение и обжалваното съдебно решение нарушават основното му право на собственост, доколкото с тях се отхвърля заявката му за регистрация на марка на Европейския съюз.
- 42 Освен това Westermann твърди, че като е отхвърлил без мотиви исканията му за спиране на производството, подадени в рамките на първоинстанционното производство, Общият съд е нарушил правото му на справедлив съдебен процес, както и член 69, букви в) и г) и член 77 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 43 Westermann счита, че доколкото тези искания са били надлежно мотивирани и необходими за осигуряване на доброто правораздаване и предвид че EUIPO не се е противопоставила, Общият съд е трябвало да ги уважи.
- 44 Според EUIPO първото основание трябва да бъде отхвърлено.

Съображения на Съда

- 45 Важно е най-напред да се припомни, че съгласно точки 30 и 33 от настоящото съдебно решение, от една страна, в рамките на контрола му за законосъобразност на спорното решение Общият съд не е бил длъжен да вземе предвид решението на EUIPO, обявяващо отмяната на по-ранната марка, на която се основава възражението срещу регистрацията на заявената от Westermann марка, и че от друга страна, към датата на приемане на спорното решение посочената по-ранна марка е произвеждала действието, предвидено в Регламент № 207/2009.
- 46 При тези условия трябва да се приемат за неотносими както доводът, че Общият е нарушил правото на Westermann да бъде изслушано и правото му на справедлив съдебен процес, като не е взел предвид писмото от 12 юни 2015 г., с което същото го уведомява за решението на EUIPO, обявяващо отмяната на по-ранната марка, и като не е посочил това обстоятелство в обжалваното съдебно решение, без да представя мотиви, така и доводът, че Общият съд е отхвърлил неправилно и без да представя мотиви исканията на Westermann за спиране на производството.
- 47 Всъщност трябва да се констатира, че тези доводи не могат да поставят под въпрос заключението, че втори апелативен състав на EUIPO правилно е установил наличието на вероятност от объркване между конфликтните марки, до което Общият съд достига в обжалваното съдебно решение.
- 48 Що се отнася до довода, че спорното решение и обжалваното съдебно решение нарушават основното право на собственост на Westermann, той трябва да се отхвърли като недопустим, тъй като е представен за пръв път на стадия на писмената реплика.
- 49 Поради това първото основание трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

- 50 След като нито едно от основанията, изложени от Westermann, не е уважено, жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноси

- 51 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като EUIPO е направила искане Westermann да се осъди да заплати съдебните разноси и последното е загубило делото, то следва да се осъди да заплати съдебните разноси.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Westermann Lernspielverlage GmbH да заплати съдебните разноси.**

Подписи